

Continentia vicesimi libri.

Dicitur liber continentia historiam annorum. xiii. quibus imperat honorius cum fratre suo theodosio. Insuper etiam flores librorum cassiani de institutionis monachorum et collationibus patrum. Habet autem capitula. la. cxxix.

Esuperior honorij et theodosij & sancto desiderio lingonensi. i.

De miraculis eiusdem martiris. ii.

De sancto antidio bisuntinensi. iii.

De bellis honorij imperatoris. iv.

De sancto maximo tharinensi. et scriptis eius & heresi predestinatiorum. v.

De iudeo facte baptizato. et aliis quibusdam incidentibus. vi.

De inuentione corporum sancti stephani cum scissis suis. vii.

De miraculis eiusdem martiris. viii.

Item de eodem. ix.

Adhuc de eodem. x.

De bonefacio papa et quibusdam aliis incidentibus. xi.

De sancto amiano aurelianensi. xii.

Qualiter urbem suam liberavit ab hunis. xiii.

De morte honorii et collationibus cassiani. xiii.

De numero et materia librorum eiusdem. xv.

De doctrina eiusdem de habitu monachorum. xvi.

De modo psallendi et orandi. xvii.

Adhuc de oratione et vigilia. xviii.

De forma recipiendi et instruendi nouicii. xix.

De distinctione obedientie et discipline. xx.

De disciplina et reverentia imensa et ubique in omnibus seruanda. xxi.

Exempla obedientie sanctorum iohannis et pauli. xxii.

De peregrinatione abbatis pimusii causa humilitatis. xxiii.

De nouicio quem in ingressu de norma religionis instruxit. xxiv.

De ix. humilitatis indicis. xxv.

De temperantia gule. xxvi.

De ieunio spirituali. et quid edendum et quidam et qualiter abstinentium. xxvii.

De continentia et castitate. xxviii.

De avaricia et proprietate monachi. xxix.

De tribus eiusdem uicii speciebus. xxx.

De ira perniciosa et salubri. xxxi.

De illis qui per superbia vel impatientia solitudinem requirunt. xxxii.

Quod nec etiam contra insensibiles creatureas irascitur. xxxiii.

De tristitia perniciosa et salubri. xxxiv.

De tedio vel accidia. xxxv.

De huius uicii remedio quod est laboris exercitium. xxxvi.

De inani gloria spirituali et occulta. xxxvii.

De vana gloria carnali et huius uicii remedio. xxxviii.

De spirituali superbia quam temptat perfecti. xxxix.

De superbia carnali et eius indicis ac remedii. xl.

Collatio abbatis moysi de puritate cordis. xli.

De contemplatione diuinitatis. xlii.

De purgatione mentis a cogitationibus suis. xlii.

De triplici origine cogitationum. xliii.

Exempla de indiscreta presumptione querendam. xlvi.

Quod per humilitatem uera acquiritur discretio. xlvi.

De discreta refectionis corporis moderatio. xlvi.

Collatio paucum de tria specie uocatōis. xlvi.

Collatio danielis de explici causa sterilitatis mentis. xlvi.

De pugna carnis et spiritus et eius utilitate. i.

De pnciosa securitate et tempore ac subdia. li.

Collatio serapiōis de viii. pncipalibz viciis. lii.

De confederatione eorum mutua sine concathenatione. liii.

De gula et luxuria et ira et tristitia. liii.

De inani gloria et superbia. lv.

De conflictu cum viciis predictis. lv.

Collatio theodori de prosperis et aduersis huius seculi. lvii.

Quod iusti mens inter hec debet immobilis stare et semper proficere. lviii.

De castitate sereni abbatis et eius responsione super mobilitate mentis. lix.

Qualiter mens se possit in bono cogitatu stabilire et dyabolo resistere. lx.

De corporali refectioe et de diversis sensibz scripture. lxi.

De lapsu angelorum et eorum pugna ad iniuriae. lxii.

Quod inter demones alius alii dominatur. lxiii.

De angelis personalibz et differentia demonum. lxiii.

Qualiter intelligendum sit pro filiis dei ingressi sunt ad filias hominum. lxv.

Collatio ysaac de puritate mentis ad orandum. lxvi.

Qualiter cure seculares vexant etiam claustrales. lxvii.

De quattuor speciebus orationis et de oratione dominica. lxviii.

De diversis speciebus compunctionis. et affectu pure orationis. lxix.

De diversis causis exauditionis et de secreto orationis. lxx.

Quod secundum qualitatem mentis formae oratio. lxxi.

De formula orationis a sancto ysaac edita. lxxii.

Qualiter mens in oratione raga possit stabiliri. lxxii.

De sanctis archebiis episcopis et cheremoniis. lxxiii.

Collatio cheremonis de causa uitadi pccati. lxxv.

De timore seruili et filiali. lxxvi.

De corpore peccati destruendo per desiderium boni. lxxvii.

De sex castimonie gradibus. lxxviii.

De causa nocturne pollutionis. lxxix.

De vera et perfecta castitate. lxxx.

De miraculis dei contra peccatores diversos. lxxx.

Qualiter perfectionem castitatis obtinere quis possit. lxxxii.

Qualiter deus a nobis merita per gratiam suam extorquet. lxxxiii.

Collatio nestorotis de vita actina. lxxxiv.

Quod unusquisque proprio dono vel officio contentus sit. lxxxv.

De vita theorica. i. speculativa. lxxxvi.

De gratia curationum corporis cui prefertur curatio mentis. lxxxvii.

Collatio ioseph de diuisis generibus amicis. lxxxviii.

De vi. gradibus amicis vere seruade. lxxxix.

De impatientia et ficta patientia. xc.

Item de eodem. xc.

Quod melius sit tolerare quam tolerari. nec tamen semper tolerandum. xcii.

Qualiter debeat dani locus ire. et de ruptione fedelis amicis. xciii.

De incauta diffinitione verum obliget. xciv.

Quod in huiusmodi recurrenti sit ad intentionem. xciv.

spondentis. .xcv.
Qnoste diffinitioni vel sponsoni n̄ est pertinaciter adberendū si potest in meli⁹ omittari. xcvi.
Collatio piamonis de doctrina seniorum humiliater suscipienda. .xcvii.
De quob⁹ geneib⁹ honorū monachorū .xcviii.
De aliis duobus generib⁹ malorū. .xcix.
De humilitate & patientia seruāda. .c.
De inuidia detestanda. .ci.
De iohanne seniore cur heremita vita relicta ad cenobiale transierit. .cii.
De cōmendatōne vniusqz vite. .ciii.
De vtriusqz professione et imperfectione .ciiii.
Q in solitudine nō extinguitur viciorum affect⁹ sed reprimuntur effect⁹. .cv.
De examinatione patientie proprie. .cvi.
De examinatione proprie castitatis. .cvii.
Collatio pīnūfī de perfectōe peccantie .cviii.
De conuersione sancti theone. .cix.
Q ieunia et alia huiusmodi p̄ loco et tēpore seruanda sunt et moderanda. .cx.
De primicīis et decīis spūaliter offerēdis .cxj.
Q perfectis non est lex posita quia communia su pergrediuntur precepta. .cxii.
De diuersis causis stimulorum carnis .cxiii.
Q nō semper p̄ carnis pollutione sit abstinentia a sacra communione. .cxiii.
Q a culpis venialibus nemo preter crīstū sit immunitus. .cxv.
De excellentia et perspicuitate vite contemplatiue. .cxvi.
Q ea que imperfectis inculpabilia videntur perfecti grauia in se reputant. .cxvii.
Qualiter corpus mortis aggrauat aīaz. .cxviii.
Q propter venialia non oportet quemqm̄ a sacra communione se subterabere. .cxix.
Collatio abrahā de omnimoda solitudine appetenda. .cxx.
Q figendū sit et corp⁹ i loco et mēs i dō. .cxxi.
Q quedam facta perfectorum nō sunt infirmis trahenda in exemplum. .cxxii.
Q perfectionem appetenti fugienda sint parentum et amicorum blandimenta. .cxxiii.
Q melius sit pauca merita cuz securitate acquire re qz ad maiora lucra cū piclo aspirare .cxxiii.
De radicibus viciorum in anima. .cxxv.
Q n̄ sit fugienda pecc⁹ hoīm frequētia .cxxvi.
De austēitate in dū aliquaten⁹ relaxāda .cxxvii.
De suavi iugo christi et ei⁹ exaspētōe .cxxviii.
De centuplo pfectorū i hac uita. .cxxix.
De persecutionibus adiunctis et de fine sermonis. .cxx.

I. **D**e īpīo honorij et theodosij et de sāto desiderio linguonensi Sigibertus.

Honorij post mortem archadii cum fratre ele suo theodosio regnauit annis. xiiii.
Cepit autē anno domini ccccxi mundi vero quartimillesimo. lxxiiii. Hui⁹ anno prior wādali duce croscō gallias p̄ uagati. mltas vrbes et ecclesias subuerterūt Cro scus tandem a mariano preside arelati capte⁹. et p̄ victas vrbes ignomīose retract⁹ ad mortem tor-

mentatur. Sub hoc turbīne īter multos martini sanc̄tūr sedunenfis florentinus et hilarius desiderius linguonensis cum vicentio archidyacono. ā tidius vesontiensis episcopus. **E**x gestis sācti desiderii. Hui⁹ desiderii vite īiciū fuit castitas. sobrietas elemosinarū largitio misericordia ī pauperibus pietas morum probitas patiētē e quanimitas. Itaqz vāandalis vībem linguonicam obſidentib⁹ desiderius eiusd̄ vrbis pōtīfex virtutib⁹ prestātissimus. cum suis sacerdotib⁹ vel ceteris ciuib⁹ de muro clamabat dicēs. Christi serui sumus. crīstum dēū viuum et verū colim⁹ qui vniuersū mundū constituit. Nolite ī nobis scelus crudele admittere. per quod dei potentiaz contra vos ī iracundiā prouocetis. Wāndali vero precipiti cursu īruptis portis īgrediebān̄ ī menia. Ast alii scalis appositis ī muros diuersa ī parte ruentes ignes de pergamo sumitebant et gladijs diuersisqz iaculis ciues omnes cede ī pia prosternebant. Antistes ī ecclesia ī oratōne positus īueniēt regisqz cum ceteris crīsticolis obtutib⁹ presentatur. Ille autē de perdītōe ciuiū pastoralis solīcitudinī dolore replet⁹. pro se p̄cipem rogare noluit. Ied ut p̄eūtibus ciuib⁹ subueniret attentius exorauit. Qui barbar⁹ naturā crudelitate durus. cuz elocutōe barbara respōderet quod etiam vir sanctus nō intelligeret. obtulit se etiam pro suis ciuib⁹ ceruice parata p̄i pastor ad victimam ut cessaret de ciuib⁹ pereūtibus vel aliquātūlū iam ruīna. Nulla rector impi p̄motus sed crudelitatis perseuerātia īflamatus caput amputari precepit sacerdotis. plures etiam christianos eadem sententia simul iteri re precepit. et ī toto pergamo ī crīsti cōfessōe perseuerātē. eadem die diuersa sūt passim cede prostrati. Et quicūqz crīstum cōfess⁹ se dixit ī eī credere de cultu religionis interrogat⁹. nūsqz ī tota vībe potuit euadere. II. **D**e mīraculis eiusdem martiris.

H confirmādū autem preclarī martis testimonii veritatem porta vībi per cursor pro admissō scelere reus impulsiōe capitis semetipsum peremit nullū ab eodem tempore īgressiōis officium viātibus prebuit. nec egrediendi ab vībe aditū plīs ulteri⁹ patefecit. sed saxis clausa pro offētiōis īdīcīis damnata potius perseuerat. Deniqz cū ipse gladiator sacerdotis beatum corp⁹ truncaret. ī librum diuinum apertum ferientis ictus peraccessit. et ibi quidem multa folia perforauit. diuina tamē saluatione literarum tramitem non contigit. Effusio sanguinis et liuor ī libro certum beati martiris passionis īdīcīum manifestat. et ī nullo scripture seriem legentibus perturbat. Deniqz nō post multum temporis deus iudex iustus sancti sui desiderii martiris vel ceterorum martirium vrbis ipsius vītione commot⁹. ī arelatensi vībe croscū p̄incipem suis tradidit īmīcīs. Qui captus cāthenatusqz tandū est diuersis tormentis tempo re diuturno afflictus. quousqz per crudelissimam assiduamqz cedem ad mortis īteritū iuxta suū meritum perueniret. Beatus igit̄ desiderius p̄tīfex ob precedentem conuersatiōem et boni operis studiū condignā martirii coronā promeruit. Nam si quis ad eius limīna egrotus aduenerit. ī deo opītulante reuertitur confortatus. Si me rore perterrit⁹. sancti martiris obtentu īde redit